

loading...

Z DENÍKU AJŽÁKA

Lukáš

Pavlásek

● Vládce všech galaxií ●

ROK 2012

(rok revoluce, vetřelců a závislosti na pepsině)

LEDEN

Jak jsem poznal osudovou ženu

Tak je tu zase nový rok. Jako pokaždé do něj vstupuji s napjatým očekáváním, co báječného v něm na mě bude čekat. Dožiju se snad konečně pilotovaných letů na Mars? Začnou místo nás pracovat androidi? Stanu se už v lednu postavou z počítačové hry Diablo? S bušícím srdcem očekávám věci příštích. A to jsem netušil, že mě nezasáhnou ani androidi, ani Marťané, ale prostá pozemská láska.

1. leden

Dnes je sice svátek, ale já ho přesto strávil zavřený v Hnízdě, jak s klukama přezdíváme našemu věčně zatemněnému kanclu. Pařil jsem hry, pil pepsinu a sledoval blikající kontrolky serverů. Doma bych dělal v podstatě to samé, tak proč rovnou nejít do práce. Asi jsem jeden z těch šťastlivců (nebo zoufalců?), jimž se zaměstnání stalo koníčkem.

2. leden

Dnes jsem byl nucen Hnízdo opustit. Opouštím ho jen ve výjimečných případech, jako je cesta k automatu na cukrovinky, do pekárny pro koláčky nebo za nějakým otrapou, co neumí vypnout a zapnout počítač.

Dnešní otrapa byla velice sexuálně přitažlivá žena, kterou bych na stupnici od jedné do deseti ohodnotil lepší osmičkou. To je co říct, protože princezna Leila z Hvězdných válek má u mě sedmičku a desítku si schovávám pro svojí budoucí ženu, kterou podle propočtů mé aplikace pro lovce žen potkám 2. ledna 2112, což je ode dneška přesně za sto let. Na tom není nic zvláštního, protože věda jde stále kupředu a v té době ze mě bude dokonale ohebný android schopný uskutečnit několik desítek pohlavních styků během jedné hodiny.

Leptší osmičce jsem vypnul a zapnul počítač, přičemž jsem měl nutkavý pocit, že mě vyzývavě sledovala a svými pohledy mi dávala významné erotické návrhy. Dokonce se mi zdálo, že se několikrát ke mně chtěla přitisknout svými ňadry, v čemž jí bránil jen stud a přítomnost dalších kolegů v kanceláři.

Když jsem odcházel, řekla, že mi děkuje, a dotkla se mé ruky tak, že jsem velice zřetelně cítil to sexuální chvění mezi námi.

Po příchodu do Hnízda jsem jedl koblihy, pil kolu a díval se na Červeného trpaslíka. Zhlédl jsem devět dílů, takže jsem musel být v práci přesčas.

3. leden

V noci se mi zdálo o lepší osmičce, jak chodí po mém pokoji v kostýmu princezny Leily z Hvězdných válek. Můj pokoj byl v tu chvíli kosmickou lodí, ve

které došlo k přetlaku ve vzduchové komoře. Musel jsem jí párkrát vypustit.

Probudil jsem se celý zpocený s podivným pocitem, jaký jsem ještě nikdy nezažil. Že by se aplikace spletla o sto let?

4.–10. leden

Celý týden se snažím přeprogramovat aplikaci, ale marně, stále mi ukazuje rok 2112.

11. leden

Jsem ve zvláštním rozporu mezi city a vědou. Věřím svým programovacím schopnostem, ale nerozumím pocitu, že bych klidně celou aplikaci vymazal z disku za jedině setkání s tou ženou. Ale proč by aplikace lhalá? Je to snad tím, že ona je první žena, která se na mě usmála?

12. leden

Smazal jsem aplikaci a z lepší osmičky udělal desítku. Musím tu ženu mít hned, nebudu čekat, až se ze mě stane android.

13. leden

Ale co mám dělat, jak se uchází o ženu, která mě miluje?

14. leden

Že bych ji pozval na rande? Ale jak se to dělá?

15. leden

Vzal jsem v kanclu nějaké síťové kabely a několikrát

se s nimi prošel po chodbě v jejím patře. Bušilo mi srdce, takhle dlouho pryč z Hnízda jsem nikdy nebyl. Na dveře její kanceláře jsem se neodvážil zaklepat, ale úplně jsem cítil, že o mně musí vědět a že kdybych otevřel dveře, vrhne se mi do náruče, až mi síťáky popadají na zem.

16. leden

Další výprava se síťovými kabely. Všude po chodbě cítím výrazné erotické napětí.

17. leden

Kolega Kropáček se mě zeptal, kam pořád chodím s těmi kabely. Nevěděl jsem, jak mu mám odpovědět, tak jsem zmateně koktal, ale pak ze mě vypadlo, že sem potkal jednu roštěnku, kterou potřebuju sbalit. Kropáček mi řekl, ať jí pozvu na večeri, že on kdyby nějakou roštěnku měl, tak by to tak udělal.

18. leden

Našel jsem si v seznamu telefon k ní do kanceláře, užuž jsem jí chtěl zavolat, ale pak jsem si jí radši přidal do přátel na fejsbuku. Elektronická komunikace je mi bližší. Má tam několik fotek z dovolené a stav: *Je to komplikované*. Cha, cha, však ono to komplikované být přestane, až bude zadaná se mnou.

19.–24. leden

Čekám, až mi potvrdí přátelství.

25. leden

Stále čekám. Říkám si, jestli vůbec poznala, že jde

o mě. Jako profilovku mám totiž fotku Harryho Pottera. Ale ve fotogalerii pak může vidět foto, jak jsme s Kropáčkem na pouti namáčeli cukrovou vatu do piva a pak jí házeli z labutě na autodrom. Ha, ha, to byla sranda. To by jí mohlo naladit.

26. leden

Stále si mě nepřidala. Asi se stydí. Budu muset udělat první krok. Poslal jsem jí přes fejsbuk zprávu: *Ahoj, zdraví tě počítačová podpora z podzemí. Kdy zas budeš potřebovat s něčím helpnout?*

27. leden

Přidala si mě do přátel a odepsala: *Nevim, až se zas něco rozbije*. To je znamení!!! Naznačuje mi, abych něco rozbil. Zkusím jí smazat poštu a počkám, až zavolá na helpdesk.

28. leden

Tak nevolá, asi jí smazaná pošta nezajímá.

29. leden

A sakra, sakra, sakra. Potkal jsem jí před vchodem do firmy, jak se líbá s tím idiotem z personálního oddělení. Řekl jsem jí dobrý den, a ona jen mávla rukou a sedla k němu na motorku. Kráva. A pitomej frajírek, co jezdí v zimě na motorce.

30. leden

Smazal jsem všechnu poštu a dokumenty idiotovi z personálního oddělení. Pak jsem se pustil do programování nové seznamovací aplikace. Víím, že ta osudová

žena na mě někde čeká, ale ještě to těch sto let bude trvat.

Tak to byl můj leden ve znamení lásky. Dala mi košem, ale když si teď tak prohlížím fotky na svém fejsbuku, říkám si, že tolik legrace jako s Kropáčkem bych s ní stejně asi nikdy nezažil. S frndou jednou namyšlenou.

ÚNOR

Jak jsem se stal revolucionářem

První dny nového roku, kdy jsem prožíval svou osudovou lásku, jsem fakt netušil, že únor bude ve znamení protestu, demonstrace a odboje. Málem jsem si začal připadat jako nějaký revolucionář, malý český Che Guevara.

1. únor

Je pondělí, začátek nového týdne. Tento den ještě revoluční nebyl, normálně jsem se probudil, zapařil si na tabletu, odjel na kole do práce, pařil hry v práci, šel na oběd, pařil hry v práci, odjel na kole domů, vlezl do postele, četl si Zeměplochu a pařil na tabletu. Revolučního se nedělo vůbec nic.

2. únor

Dnešní den probíhá úplně podle stejného scénáře jako den včerejší. Nic co by mě vykolejilo ze stereotypu.

3. únor

Je středa, třetí den nového týdne a měsíce. Ráno jsem pařil na tabletu, jel do práce, pařil na kompu, šel na oběd a... tady se to stalo.

Sedíme s klukama z Hnízda u stolu v Chemičce, jak se odjakživa přezdívá naší závodní jídelně, kterou spravuje firma AuAu-Rest, jíme své smažené rybí prsty s bramborovou kaší a bavíme se jako každý den o tom, jak hnusně v Chemičce vaří. A tady mě to trklo, poslední sousto s obalenou semletou směsí